

РЕШЕНИЕ

№ 1181

гр. София, 21.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **7337** по описа за **2012** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на [фирма] срещу РЕШЕНИЕ на СРС от 20.06.2012г. ПО НАХД № 23436 по описа на съда за 2012г., с което наложената с наказателно постановление №232301464/10.08.2011г. на Директора на Д.-СО-София първоначално санкция от 5000лв. по чл. 416, ал.5, вр. чл. 414, ал. 3 КТ е намалена на 1 500лв..

В жалбата се твърди, че неправилно е приложен материалния закон, поради което следва да се приложи чл.415в от КТ, редакция към ДВ, бр. 58 от 2010г., предвиждащ имуществена санкция от 100 до 300лв. при липса на вредни последици и отстранено нарушение.

В съдебно заседание –касаторът поддържа жалбата си чрез адв.С..

Ответникът по касационната жалба –не е изразил становище по касационната жалба.

Представителят на СГП предлага да се уважи жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

СРС е приел, че НП е издадено от компетентен орган, в производство без процесуални нарушения, като безспорно е установено, че има нарушение на чл.63, ал. 2 КТ, а именно, допуснат е до работа на 14.04.2011г. Р. Е., преди да му се връчат,

изискуемите по чл. 63, ал. 2 КТ, документи и уведомления.

Касаторът не спори по тези факти.

Съставът съображава, че от СРС безспорно е установено, че нарушението предвижда налагане на имуществена санкция по чл.414, ал. 3 КТ, но СРС е приел, че има смекчаващи обстоятелства и е намалил санкцията на минимума, като е формиран извода, че не е приложим чл.415в от КТ, тъй като нормата не обхваща деянията по чл.63 от КТ.

От друга страна в касационната жалба – се визира, че чл.415в от КТ има различна редакция преди изменението с ДВ бр.7 от 2012г., в сила от 30.07.2012г., с което последно изменение е приета ал.2, изрично разписваща неприложението на текста и за нарушения по чл.63 от КТ.

К. състав намира касационната жалба за неоснователна, по следните съображения: правилно касаторът визира, че чл.415в от КТ в редакция си -ДВ бр. 58 от 2010г., няма ограничение и може да се приложи и за нарушения на чл.63 от КТ като процесното деяние. Следва обаче да се има предвид, че чл.415в от КТ предвижда намалена отговорност не за всички нарушения, а само за такива, които са отстранени веднага след установяването им и от които не са произтекли вредни последици за работещите. Тези изисквания следва да са налице кумулативно. В действителност е налична първата предпоставка и същата е приета като основание от СРС за изменение на санкцията на минималния ѝ размер, но не е установено да няма вредни последици за работещото лице, точно обратното. Лицето полага труд по трудово правоотношение без същият да е облечен в съответната законова форма и до регулирането на тези фактически правоотношения в тяхната действителна правна форма- работникът търпи вредни последици. Именно изложеното е и основание впоследствие с изменението на нормата през 2012г. законодателят да приеме ал.2 на чл.415в, с която да изключи приложението ѝ за деяния по чл.61, 62 и чл.63 от КТ.

С оглед изложеното, жалбата е неоснователна и решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да се остави в сила.

С оглед гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СРС от 20.06.2012г. ПО НАХД № 23436 по описа на съда за 2012г., с което наложената с наказателно постановление №232301464/10.08.2011г. на Директора на Д.-СО-София първоначално имуществена санкция от 5000лв. по чл. 416, ал.5, вр. чл. 414, ал. 3 КТ е намалена на 1 500лв..

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.